

عنوان مقاله:

تحلیلی بر جایگاه فرهنگ و زبان فارسی تا ورود انگلیس به هندبا تکیه بر نقش بیدل

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شرق شناسی، مطالعات ایرانی و بیدل پژوهی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

مرضیه زنگنه نیاز آبادی - دانشجوی دکتری تاریخ ایران اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد.

خلاصه مقاله:

ایران و شبه قاره از دیرباز، با هم روابط مختلف فرهنگی و زبانی و مذهبی و هنری و بازرگانی و سیاسی داشته اند. و این روابط از دوران مهاجرت آریایی ها آغاز می شود. زمانی که این دو ملت شاخه ی هند و ایرانی تشکیل می دادند و زبان و مذهب و نژادی یگانه داشتند . با گذشت زمان که این دو ملت در دو اقلیم جداگانه ساکن شدند ، منس ها و تاثیرات منطقه باعث دگرگونی اخلاق آنان شد ولی همچنان اشتراکات آنان حفظ گردید چنانچه اسطوره ها ی مشترکی بین این دو گروه شکل گرفت . با تشکیل حکومت های هخامنشی و اشکانی و ساسانی پیوندهای زبانی و فرهنگی میان این دو قوم ادامه یافت که تاریخ نویسان شواهد فراوانی از آن به دست آورده اند. پس از اسلام این پیوندها ادامه یافت و از زمان غزنویان بیشتر شد و زبان فارسی درازای نزدیک به 9 قرن زبان رسمی امرا و دربارهای پادشاهان هندوستان به شمار می آمد. با نفوذ انگلیس در این کشور، اندک اندک زبان انگلیسی جای زبان فارسی را گرفت و این میراث ارزشمند و مشترک دو ملت در زمانی کمتر از یک قرن ، رونق خود را از دست داد

کلمات کلیدی:

زبان فارسی ، ایران ، هندوستان، فرهنگ ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/830226>

